

Замеси бѣли хлябови,
 Ги опече на деветъ пещи,
 Навари деветъ казана
 Деветъ казана съ молитва (?)
 И още деветъ сѣсъ жито.
 Тамамъ молитва-та овари,
 И хлябови-те ся опечатъ,
 Чимширъ са е порта хлопнало,
 Равни сѣ е двори напѣлило
 Сѣсъ млади вѣрли хайдутѣ;
 Енка си вѣрно питаха:
 „Енко ле, булка хубава!
 Кѣде ти е, Енке, старъ Диманъ?“
 Енка на хайдутѣ думашѣ:
 „Юнаци, млади юнаци!
 Добре ми дошле, юнаци!
 Вчера Димана заровихми
 Съ негови деветъ синови,
 И още осѣмъ снашици,

А нощесъ молитва варя,
 Утри ща хора да збирамъ,
 Да хапнатъ и да помянатъ.
 Сега сти ви тука дошле,
 Илате сеги да хапнимъ
 Да хапнимъ и да помянемъ
 За Диманово прощенѣ,
 И за негови деветъ синови,
 И още осѣмъ снашици.“
 Хайдутѣ седнали да ядатъ
 Да ядатъ и да помянатъ;
 Енка имъ трапеза слагашѣ,
 И измекѣри пращашѣ,
 Да идатъ право на конакъ,
 Д' обадытъ на билиук-баша-та.
 Билиук-баша-та довтаса
 Сѣсъ триста души сеймени,
 Исечи сички хайдутѣ.

212.

*Сирма Войводка *).*

Дека сѣ чуло видело,
 Мома Войвода да бидитъ
 На седамдесетъ сеймени
 На тѣя гори зелени,
 На тѣя води студени?
 Мома имъ веле говоре:
 „Това сосъ людба не биватъ,
 Това сосъ сръдба не биватъ!

Земайте пѣрстенъ отъ рѣжа,
 Вѣрзайте пѣрстенъ на бука,
 Фѣрлейте редомъ на нишанъ;
 Кой ке ударитъ пѣрстен-атъ,
 Той ке си бидетъ Войвода
 И мене ке ме кердосатъ.“
 'Си-те фѣрля'а со редомъ,
 Никой ми пѣрстенъ не удри.

*) Тая песна ѣ отъ Гаре, село отъ Долна Дебра. — Сирма сѣ роди во Дебарско село Тресанче. Девојка бидеешемъ подъ мъшко облекло обходи какъ Войвода планини-те Бабин-трапъ, Стогово, Барбура, Карчинъ. Момци-те, кои тая водеше, ѣхъ узнаха како девојка, кога ѣ сѣ скинаха петлици-те отъ грѣди-те. Тая на еденъ денъ отъ Крушово поиде въ Прилепъ, и сѣ врати назатъ; и отъ Крушово поиде въ Кичево, т. е. на еденъ денъ истѣрча растојанѣ отъ осумнаесетъ часа. Тая сѣ мъжи на еденъ Меакъ Вѣлгаринъ отъ Крушово. Неј осумдесет-годишна видохме во Прилепъ, и отъ уста-та нејдзина чухме за младост-та ѣ. Въ одаѣ-та ѣ подъ перница дѣржеше кубури-те пощи, и сабы, обесени на дзизд-отъ, висеха натъ неа.
 Д. М.